

іспиту сформулювати конкретний перелік завдань та навести типові приклади.

На наш погляд запропонована концепція стала б ефективним підґрунтям для удосконалення та деталізації самостійної роботи студентів, які вивчають іноземну мову, оскільки із еволюцією процесу глобалізації постає потреба до переоцінки цінностей та формування нової системи якості знань. Ми повинні докласти усіх зусиль для того, щоб не тільки дати знання, вміння та навички студентам, а також навчити їх формам, методам, засобам самостійного здобуття знань. Формування у студентів вміння самостійно орієнтуватися у стрімкому потоці інформації — один із головних напрямів удосконалення якості підготовки бакалаврів та магістрів.

*О. М. Котикова, доц.,
кафедра педагогіки та психології*

ОСОБИСТІСНО-ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД В ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Особистісний підхід у системі освіти передбачає реальну переорієнтацію роботи педагога на розвиток не окремих сторін особистості, а всієї системи психічних властивостей студента — здатності до спілкування, сфери спрямованості (стійких інтересів, потягів, ідеалів), адекватних рис характеру; самопізнання, самовиховання, саморегуляції, самореалізації; власне навчальну діяльність — засвоєння необхідних знань, умінь, навичок; інтелектуальну, пізнавальну та перетворювальну діяльність; діяльність з відпрацювання адекватного індивідуального стилю тощо. Ці види діяльності організовуються і здійснюються у відповідних до індивідуальних можливостей студентів формах — ігровій, малих груп, дискусій тощо.

В процесі цього виявляються деякі дискормонії розвитку особистості — акцентуованість рис характеру, лабільність, схильність до циклотимії, сенситивність, тривожність.

Від викладача, який викладає психологію та педагогіку студентам як майбутнім викладачам економічних дисциплін, вимагається надзвичайна тактовність, дотримання професійної етики психолога, здатності до фасилітуючої інтеракції, оскільки певні

дисгармонії у розвитку повинні сприйматися студентами не як вирок, а як індивідуально-психологічні особливості, які в різних видах діяльності, на різних її етапах можуть вступати і як переваги, і як спонукання до вдосконалення до певних меж.

Поступове сходження студента від базових понять дисципліни до більш складних, інтегральних понять на когнітивному, афективному і поведінковому рівнях опанування діяльністю викладання надає можливість студенту виявити потребу в самопізнанні, саморегуляції, самоуправлінні і відповідно до рівня реалізованості цих потреб у груповій діяльності надалі зреалізувати і розвивати свою здатність до пізнання, регуляції та менеджменту у навчальній діяльності викладача.

Такий підхід дозволяє здійснювати індивідуалізацію навчання психології та педагогіки; індивідуалізацію в контрольно-оцінній діяльності на кожному етапі викладання цього предмету залежно від індивідуально — психологічних властивостей студентів і реалізованості зазначених потреб студентів, що виявляється у відповідному рівні опанування дисципліною.

*А. Г. Котенок, асист.,
кафедра політичної економії
ф-тів управління і маркетингу*

МОДУЛЬНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Трансформація національної системи освіти до європейського соціально-культурного простору вимагає технологічного переоснащення організаційних моделей сучасного навчально-виховного процесу. За таких умов виникає об'єктивна потреба у створенні дидактичних технологій, які задовольняють різносторонні освітні та професійні потреби кожної особистості та інтенсифікують навчальний процес. Важливою складовою педагогічного процесу стає особистісно-орієнтована взаємодія викладача і студента.

Демократизація системи вищої освіти та входження її до світового культурно-освітнього простору, що на сучасному етапі характеризується активним впровадженням у навчальний процес кредитно-модульної системи навчання, суть якої полягає у поєд-